

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. POZE-05386/2017-ERU
Č. j. 05386-9/2017-ERU

V Ostravě dne 21. července 2017

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ustanovení § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“) ve správním řízení vedeném pod sp. zn. POZE-05386/2017-ERU s účastníkem řízení, kterým je držitel licence na výrobu elektřiny č. ██████████, ve znění změny č. 001, spolek **Křesťanský institut pro životní prostředí PaV, z. s., v likvidaci, se sídlem č.p. 232, 696 74 Javorník, IČO: 646 31 176**, ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona, rozhodl

t a k t o:

I. Účastník řízení spolek Křesťanský institut pro životní prostředí PaV, z. s., v likvidaci, se sídlem č.p. 232, 696 74 Javorník, IČO: 646 31 176, se v postavení držitele licence na výrobu elektřiny č. ██████████, ve znění změny č. 001, dopustil porušení § 9 odst. 1 energetického zákona, a to tím, že nesplnil povinnost neprodleně oznámit Energetickému regulačnímu úřadu změny rozhodnutí o udělení licence, spočívající v povinnosti neprodleně oznámit Energetickému regulačnímu úřadu všechny změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence podle § 7 energetického zákona, neboť ke dni 13. září 2016 změnil svůj název a adresu svého sídla, a dále ke dni 4. února 2017 změnil název v důsledku vstupu do likvidace, a tyto změny, v rozporu s § 9 odst. 1 energetického zákona, neprodleně neoznámil Energetickému regulačnímu úřadu, čímž se dopustil spáchání správního deliktu dle § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona.

II. Podle § 91 odst. 14 písm. c) energetického zákona se účastníkovi řízení, kterým je spolek Křesťanský institut pro životní prostředí PaV, z. s., v likvidaci, se sídlem č.p. 232, 696 74 Javorník, IČO: 646 31 176, za spáchání správního deliktu dle § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona **ukládá pokuta ve výši 3 000 Kč** (slovy: tři tisíce korun českých), která je splatná do 15 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedeného u České národní banky, č. ú.: 19-2421001/0710, variabilní symbol 4020072017.

III. Podle § 79 odst. 5 správního řádu ve spojení s § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se účastníkovi řízení, kterým je spolek Křesťanský institut pro životní prostředí PaV, z. s., v likvidaci, se sídlem č.p. 232, 696 74 Javorník, IČO: 646 31 176, **ukládá povinnost uhradit náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 15 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedeného u České národní banky, č. ú.: 19-2421001/0710, variabilní symbol 4020072017.

O d ů v o d n ě n í

I. Kontrolní zjištění Energetického regulačního úřadu

Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“ anebo „správní orgán“) zahájil dne 19. prosince 2016 kontrolu, jejichž předmětem bylo dodržování ustanovení § 9 a § 11 energetického zákona ze strany držitele licence, kterým je spolek Křesťanský institut pro životní prostředí PaV, z. s., v likvidaci, se sídlem č.p. 232, 696 74 Javorník, IČO: 646 31 176 (dále jen „účastník řízení“). Na základě získaných podkladů a kontrolních zjištění vyhotovil kontrolní orgán Úřadu dne 28. února 2017 Protokol o kontrole č. [REDAKCE], vedený pod č. j. [REDAKCE], který byl doručen účastníkovi řízení dne 3. března 2017 (dále jen „protokol o kontrole“). Protokol o kontrole byl také zaslán na vědomí společnosti INSOLVENCE CZ, v.o.s., se sídlem M. R. Štefánika 318/1, 787 01 Šumperk IČO: 293 55 940, která byla původním likvidátorem účastníka řízení (dále jen „původní likvidátor“).

V rámci kontroly vedené pod sp. zn. [REDAKCE] bylo zjištěno, že účastník řízení podniká v katastrálním území [REDAKCE] a obci [REDAKCE], v oblasti výroby elektřiny na základě udělené licence č. [REDAKCE], ve znění změny 001, (dále jen „platná licence“). Provedenou kontrolou bylo zjištěno, že účastník řízení (kontrolovaná osoba) neporušil § 11 energetického zákona, ale porušil povinnosti vyplývající z § 9 odst. 1 energetického zákona spočívající v povinnosti neprodleně oznámit Úřadu změny podmínek pro udělení licence a všechny změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence podle § 5 energetického zákona, když přesto, že ke dni 13. září 2016 změnil účastník řízení název a své sídlo, a následně ke dni 4. února 2017 znovu změnil účastník řízení svůj název, z důvodu vstupu držitele licence do likvidace, neoznámil neprodleně tyto změny Úřadu.

Účastník řízení byl v kontrolním protokolu poučen o svých právech, a sice že může proti kontrolnímu zjištění uvedenému v protokolu o kontrole podle § 13 zákona č. 255/2012 Sb., zákon o kontrole (kontrolní řád), podat Úřadu odůvodněné námítky do 15 dnů ode dne doručení protokolu o kontrole. Účastník řízení tohoto práva nevyužil a žádné námítky proti kontrolnímu zjištění nepodal.

II. Průběh vedeného správního řízení

Po prostudování všech podkladů obsažených v kontrolním spise vedeném pod sp. zn. [REDAKCE], který byl dne 10. května 2017 vložen do správního spisu, dospěl správní orgán k závěru, že není pochyb o tom, že se předmětného jednání účastník řízení dopustil a že jsou dostatečně zjištěny všechny okolnosti a skutečnosti daného případu, a proto přistoupil v souladu s § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) dne 29. května 2017 k vydání příkazu č. j. [REDAKCE] (dále jen „příkaz“), který byl doručen účastníkovi řízení dne 5. června 2017 a původnímu likvidátorovi dne 29. května 2017. Příkazem byla účastníkovi řízení uložena pokuta ve výši 3 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

Úřad obdržel dne 6. června 2017 podání učiněné [REDAKCE], která je nově jmenovaným likvidátorem účastníka řízení (dále také jen „likvidátor“), jak vyplývá ze založeného výpisu z obchodního rejstříku evidujícího údaje platné ke dni 8. června 2017, jimž podala odpor proti příkazu ze dne 29. května 2017, č. j. [REDAKCE]. K zápisu

██████████ likvidátorem účastníka řízení do obchodního rejstříku došlo dne 31. května 2017.

V podaném odporu likvidátor účastníka řízení k dané věci uvedl, že podle jeho názoru § 9 odst. 1 energetického zákona výslovně stanoví výjimku z oznamovací povinnosti, jde-li o změny zapsané v základních registrech. Povinnost oznámit změnu názvu a adresy sídla se na držitele licence dle vyjádření likvidátora nevztahuje, protože tyto údaje jsou předmětem registru osob ve smyslu § 3 písm. b), § 25 písm. a) a § 26 odst. 2 písm. a) a písm. o) (nesprávně uveden § 28 odst. 2 písm. a) a písm. o) zákona č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o základních registrech“). Dále likvidátor účastníka řízení uvedl, že z výše uvedeného vyplývá, že účastník řízení je osobou, o níž jsou v registru osob jakožto jednom ze základních registrů vedeny údaje jako název nebo adresa sídla. Ustanovení § 9 odst. 1 energetického zákona dle vyjádření likvidátora výslovně stanovuje výjimku z oznamovací povinnosti, jde-li o změny zapsané v základních registrech. Povinnost oznámit Úřadu změny rozhodnutí o udělení licence, spočívající v povinnosti neprodleně oznámit Úřadu všechny změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence, se dle vyjádření likvidátora nevztahuje na změnu názvu a adresy sídla účastníka řízení, protože tyto údaje jsou předmětem registru osob ve smyslu zákona o základních registrech. V závěru podaného odporu uvedl likvidátor, že se účastník řízení v příkaze popsaného deliktního jednání nedopustil a navrhl zrušení příkazu.

Řádně podaným odporem se příkaz dle § 150 odst. 3 správního řádu ruší a řízení pokračuje. Správní orgán v rámci pokračujícího řízení zaslal účastníkovi řízení dne 19. června 2017 vyrozumění o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, ve kterém stanovil termín 10 dnů pro případné vyjádření. Uvedené vyrozumění bylo doručeno účastníkovi řízení dne 21. června 2017 a téhož dne na vědomí také likvidátorce ██████████.

Účastník řízení nevyužil možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a žádné písemné podání v rámci vedeného správního řízení neučinil. Dne 26. června 2017 byl uskutečněn telefonický hovor s likvidátorem, v rámci kterého byl vznesen dotaz na obsah předmětného správního spisu, přičemž záznam o tomto telefonickém hovoru je veden v rámci spisu pod č. j. ██████████.

Správní orgán s ohledem na průběh správního řízení v souladu se zásadou materiální pravdy, která je zakotvena v § 3 správního řádu, dospěl k závěru, že veškeré podklady, které má k dispozici pro vedení správního řízení, a následné vydání tohoto rozhodnutí, jsou úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu.

III. Právní hodnocení

Správní orgán nejprve uvádí, že ke dni 1. července 2017 vstoupil v účinnost zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon č. 250/2016 Sb.“), který podle § 1 zákona č. 250/2016 Sb., upravuje podmínky odpovědnosti za přestupek, druhy správních trestů a ochranných opatření a zásady pro jejich ukládání, postup před zahájením řízení o přestupku a postup v řízení o přestupku.

Podle přechodných ustanovení zákona č. 250/2016 Sb., konkrétně dle § 112 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., se na přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona hledí jako na přestupky podle tohoto zákona. Odpovědnost za přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, se posoudí podle dosavadních zákonů, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; podle tohoto zákona se posoudí jen tehdy, jestliže to je pro pachatele příznivější. Podle § 112 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., se ustanovení dosavadních zákonů o lhůtách pro projednání přestupku nebo jiného správního deliktu, lhůtách pro uložení pokuty za přestupek nebo jiný správní delikt a lhůtách pro zánik odpovědnosti za přestupek nebo jiný správní delikt se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona nepoužijí. Odpovědnost za přestupek a dosavadní jiný správní delikt však nezanikne dříve, než by uplynula některá ze lhůt podle věty první, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Podle § 112 odst. 3 zákona č. 250/2016 Sb., se na určení druhu a výměry sankce za dosavadní přestupky a jiné správní delikty ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona použijí ustanovení o určení druhu a výměry správního trestu, je-li to pro pachatele výhodnější. Podle § 112 odst. 4 zákona č. 250/2016 Sb., se zahájená řízení o přestupku a dosavadním jiném správním deliktu, s výjimkou řízení o disciplinárním deliktu, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dokončí podle dosavadních zákonů.

Správní orgán uvádí, že v rámci vedeného správního řízení, v němž vydal toto rozhodnutí, zohlednil nutnost aplikace zákona č. 250/2016 Sb. Na základě posouzení přechodných ustanovení zákona č. 250/2016 Sb., dospěl správní orgán k tomu, že odpovědnost účastníka řízení za přestupek je posuzována podle dosavadních zákonů, stejně tak i lhůta pro projednání přestupku. Správní orgán dále uvádí, že vzhledem k tomu, že nebylo toto řízení pravomocně skončeno přede dnem nabytí účinnosti zákona č. 250/2016 Sb., dokončil správní orgán v souladu s přechodnými ustanoveními zákona č. 250/2016 Sb. toto řízení podle dosavadních zákonů.

V rámci vedeného správního řízení se správní orgán opětovně zabýval správním deliktem (dle nové právní úpravy přestupkem) držitele licence ve smyslu § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona v návaznosti na nesplnění povinností uvedených v § 9 odst. 1 energetického zákona.

Správního deliktu ve smyslu § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona se dopustí držitel licence tím, že neoznámí neprodleně Úřadu změny podmínek pro udělení licence nebo změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence, nepředloží o nich doklady nebo nepožádá o změnu rozhodnutí o udělení licence podle § 9 odst. 1 energetického zákona.

Držitel licence má podle § 9 odst. 1 energetického zákona povinnost neprodleně oznámit Úřadu změny podmínek pro udělení licence podle § 5 energetického zákona a všechny změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence podle § 7 energetického zákona, předložit o nich doklady a požádat o změnu rozhodnutí o udělení licence. Povinnost předložit doklady a požádat o změnu podle předchozí věty se nevztahuje na změny již zapsané v základních registrech a na nová energetická zařízení provozovatele přenosové soustavy, provozovatele přepravní soustavy, provozovatele distribuční soustavy a držitele licence na rozvod tepelné energie, která byla vybudována v rámci území, na nichž je příslušný provozovatel energetického zařízení držitelem odpovídající licence.

Základními registry podle § 3 písm. b) zákona o základních registrech jsou základní registr právnických osob, podnikajících fyzických osob a orgánů veřejné moci.

Subjektem, o kterém se vedou údaje v registru osob, je dle § 25 písm. a) zákona o základních registrech i právnická osoba.

Podle § 26 odst. 2 písm. a) a písm. o) zákona o základních registrech se v základních registrech o právnické osobě vede údaj o obchodní firmě nebo názvu a o adrese sídla.

Účastníkovi řízení je kladeno za vinu především to, že přestože ke dni 13. září 2016 byla do obchodního rejstříku zapsána změna názvu účastníka řízení z původního názvu „Pravoslavná Akademie Vilémov“ na nový název „Křesťanský institut pro životní prostředí PaV, z. s.“, a změna sídla z původního sídla Vilémov u Litovle č. 135 na nové sídlo č.p. 232, 696 74 Javorník, a dále byla ke dni 4. února 2017 do obchodního rejstříku zapsána změna názvu v důsledku vstupu spolku do likvidace, a to na změnu názvu „Křesťanský institut pro životní prostředí PaV, z. s., v likvidaci“, tyto uvedené změny účastník řízení neprodleně neoznámil Úřadu.

Na platné licenci držitele licence je uveden název účastníka řízení Pravoslavná Akademie Vilémov a jako sídlo držitel licence je uvedeno Vilémov u Litovle č. p. 159.

Správní orgán pro vyjasnění uvádí, že přestože je sídlo účastníka řízení na platné licenci uvedeno jako Vilémov u Litovle č. p. 159, tak správně by mělo být uvedeno Vilémov u Litovle 135/159, kdy číslo 135 je číslo popisné (č. p.) a číslo 159 je číslem orientačním (č. o.). Uvedené však dle názoru správního orgánu nemění ničeho na skutečnosti, že do obchodního rejstříku bylo ke dni 13. září 2016 zapsáno nové sídlo účastníka řízení, a to č. p. 232, 696 74 Javorník. Uvedenou změnu adresy účastník řízení Úřadu v rozporu s § 9 odst. 1 energetického zákona neprodleně neoznámil Úřadu.

Správní orgán s ohledem na výše uvedené skutečnosti v souladu s kontrolním zjištěním Úřadu a se závěry kontrolního orgánu Úřadu vyplývajícími z kontrolního spisu sp. zn. [REDAKCE], zejména z protokolu o kontrole, dospěl v rámci správního řízení k tomu, že není pochyb o formálním naplnění skutkové podstaty správního deliktu dle § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona, kterého se účastník řízení dopustil porušením povinností stanovených v § 9 odst. 1 energetického zákona a to tím, že předmětné změny názvu a sídla neprodleně neoznámil Úřadu.

Správní orgán se v rámci vedeného správního řízení dále opětovně zabýval otázkou naplnění materiální stránky příslušných správních deliktů. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007, č. j. 8 As 17/2007-135, vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost (škodlivost) nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty. Podstatou správních deliktů je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu, pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Z výše uvedeného vyplývá, že aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti (škodlivosti) ve vztahu k porušené povinnosti stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot.

V daném případě účastník řízení porušil povinnosti stanovené v § 9 odst. 1 energetického zákona tím, že neprodleně neoznámil Úřadu předmětné změny rozhodnutí o udělení licence, a to v daném případě změny názvu a sídla. Účelem uvedeného ustanovení je zajistit zájem společnosti, aby držitel licence neprodleně oznamoval Úřadu změny podmínek spojených s vykonávanou licencovanou činností, a pokud se taková změna týká rozhodnutí o udělení licence, aby požádal o změnu rozhodnutí o udělení licence, nejedná-li se o situace, na které se taková povinnost nevztahuje (§ 9 odst. 1 věta druhá energetického zákona, popř. § 9 odst. 3 energetického zákona). Tímto způsobem, a především plněním povinností vyplývajících z § 9 odst. 1 energetického zákona, je na základě zákona zajištěno to, že výkon licencované činnosti ze strany držitelů licencí bude i v době po udělení licence vykonáván pouze v rozsahu a způsobem, který byl rozhodnutím o udělení licence povolen, a to v souladu s údaji uvedenými na platné licenci, stanovenými podmínkami, jakož i s údaji a doklady, na základě kterých bylo rozhodnuto o udělení licence.

Správní orgán dále uvádí, že s účinností novely energetického od 1. ledna 2016 je držitel licence dle § 9 odst. 1 energetického zákona povinen neprodleně oznámit Úřadu změny podmínek pro udělení licence podle § 5 energetického zákona a všechny změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence podle § 7 energetického zákona, přičemž povinnost předložit o těchto změnách doklady požádat o změnu rozhodnutí o udělení licence se dle věty druhé § 9 odst. 1 energetického zákona nevztahuje na změny již zapsané v základních registrech. Základním registrem je podle § 3 písm. b) zákona o základních registrech i obchodního rejstříku, v němž se o právnické osobě zapisuje mimo jiných stanovených údajů, i údaj o názvu a adrese sídla.

Pokud dojde k zápisu změny názvu nebo změny adresy účastníka řízení, který je držitelem licence, uvedené v obchodním rejstříku, má účastník řízení povinnost změny těchto údajů podle § 9 odst. 1 energetického zákona neprodleně oznámit Úřadu. Jak však vyplývá z výše uvedeného, tak se v daném případě na účastníka řízení nevztahovala povinnost předložit doklady o těchto změnách a požádat o změnu rozhodnutí o udělení licence, jelikož se v daném případě jedná o změny, které jsou již zapsány v základních registrech. Oznamovací povinnost však ve vztahu k těmto změnám, jak již správní orgán uvedl také ve vydaném příkazu, je v daném případě jednoznačně zachována a měla být ze strany účastníka řízení bezpodmínečně plněna.

Ve vztahu k vyjádření účastníka řízení uvedeném v podaném odporu, který Úřad obdržel dne 6. června 2017, správní orgán znovu uvádí, že jak již je také uvedeno v příkaze, ustanovení § 9 odst. 1 energetického zákona ve znění účinném do 31. prosince 2015 stanovovalo v případě změny podmínek pro udělení licence nebo změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence tři povinnosti, a to neprodleně oznámit Úřadu změny podmínek pro udělení licence podle § 5 energetického zákona a všechny změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence podle § 7 energetického zákona, dále předložit o nich doklady a jako třetí povinnost požádat o změnu rozhodnutí o udělení licence. Ustanovení § 9 odst. 1 energetického zákona ve znění účinném od 1. 1. 2016 i nadále stanovuje povinnost držitele licence neprodleně oznámit Úřadu změny podmínek pro udělení licence podle § 5 a všechny změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence podle § 7 energetického zákona, avšak povinnost předložit doklady a požádat o změnu rozhodnutí o udělení licence, se mimo jiné nevztahuje na změny zapsané již v základních registrech, tak jak tomu je v tomto případě.

Za situace kdy dojde ke změně údaje zapisovaného do obchodního rejstříku, tedy

ke změně názvu nebo změně sídla držitele licence, má držitel licence, s ohledem na výše uvedené, povinnost neprodleně oznámit uvedené změny Úřadu, ale již nemá povinnost předložit k těmto změnám doklady a požádat o změnu rozhodnutí o udělení licence. Jak již konstatoval správní orgán také ve vydaném příkaze, účastník řízení v postavení držitele licence porušil v daném případě § 9 odst. 1 energetického zákona právě tím, že neprodleně neoznámil Úřadu předmětné změny, ale nikoliv nepředložením dokladů o těchto změnách a nepodáním žádosti o změnu rozhodnutí o udělení licence, jak uvádí likvidátor účastníka řízení v podaném odporu. Správní orgán shledává deliktní jednání účastníka řízení v neprodleném neoznámení předmětných změn Úřadu a nikoliv však v tom, že nebyly předloženy doklady o předmětných změnách a že nebylo požádáno o změnu rozhodnutí o udělení licence ze strany účastníka řízení.

Podle přechodných ustanovení zákona č. 250/2016 Sb., konkrétně § 112 odst. 3, se na určení druhu a výměry sankce za dosavadní přestupky a jiné správní delikty ode dne nabytí účinnosti zákona č. 250/2016 Sb., tedy od 1. července 2017, použijí ustanovení zákona č. 250/2016 Sb., o určení druhu a výměry správního trestu, je-li to pro pachatele výhodnější. S ohledem na výše uvedené dospěl správní orgán k názoru, že aplikace § 37 zákona č. 250/2016 Sb., je pro účastníka řízení v daném případě výhodnější, a proto správní orgán aplikoval při určení druhu a výměry sankce (správního trestu) zákon č. 250/2016 Sb., přičemž postupoval v intencích § 37 písm. a), c) a g) zákona č. 250/2016 Sb. Ve vztahu k výše uvedenému správní orgán uvádí, že při určení druhu a výměru sankce přihlédl v daném případě k povaze a závažnosti přestupku (správního deliktu) dále k povaze činnosti právnické osoby a přihlédl také k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem, tak jak je uvedeno níže.

Správní orgán se nejprve zabýval otázkou, zda nejsou v daném případě naplněny podmínky pro aplikaci tzv. liberačních důvodů, tedy podmínek, kdy účastník řízení za správní delikt neodpovídá, protože prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právních povinností zabránil (popř. jiného důvodu zbavujícího účastníka řízení případné odpovědnosti za spáchání příslušného správního deliktu). Z podkladů, které měl správní orgán k dispozici, však nevyplývá, že by nastala jakákoliv objektivní zákonem předvídaná situace, která by umožnila liberaci účastníka řízení, tedy zánik odpovědnosti za spáchání příslušného správního deliktu (přestupku) ve smyslu § 21 zákona č. 250/2016 Sb. Lze tak konstatovat, že účastník řízení nevynaložil žádné úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení povinností zabránil.

S ohledem na výše uvedené lze konstatovat, že účastník řízení je odpovědný za spáchání ve výroku uvedeného správního deliktu (přestupku).

Za správní delikt dle § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona lze uložit podle § 91 odst. 14 písm. c) energetického zákona pokutu do výše 15 000 000 Kč. Při stanovení výše uložené pokuty přihlížel správní orgán ke všem výše uvedeným okolnostem a zjištěním projednávaného případu. V souladu s § 91d odst. 2 energetického zákona s ohledem na aplikaci ustanovení § 37 zákona č. 250/2016 Sb., o určení druhu a výměry správního trestu správní orgán přihlížel k závažnosti správního deliktu, ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, době trvání a okolnostem, za nichž byl správní delikt spáchán. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše uložené pokuty též k osobě pachatele.

Vzhledem k posouzení otázky povahy a závažnosti správního deliktu (přestupku) a také jeho následkům správní orgán dále posuzoval, zda skutečnost, že účastník řízení neprodleně neoznámil Úřadu výše uvedené změny názvu a sídla lze považovat za závažný

delikt či nikoliv. Neoznámení změn údajů zapsaných v obchodním rejstříku vyhodnotil správní orgán, jako méně závažný delikt, oproti situacím, kdy dochází ze strany držitelů licencí k neprodlenému neoznámení závaznějších změn podmínek pro udělení licence podle § 5 energetického zákona (např. změna výkonu provozovny), a proto nezvýšil stanovenou výši pokuty nad hranici odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

Správní orgán dále přihlédl k povaze činnosti účastníka řízení - držitele licence na výrobu elektřiny, který má povinnost od okamžiku zahájení výkonu licencované činnosti znát a bezpodmínečně dodržovat příslušné právní předpisy vztahující se k provozu výkonu licencované činnosti, zejména energetický zákon, ze kterého mu plynou příslušná práva a povinnosti. Pokud poruší držitel licence, jenž je právnickou osobou právní předpisy, jejíž znalost lze bezpodmínečně vyžadovat, nejsou zde dány důvody pro použití § 21 zákona č. 250/2016 Sb.

Správní orgán se dále zabýval otázkou délky trvání správního deliktu a dospěl k závěru, že protiprávní stav trvá od 13. září 2016, kdy byla v obchodním rejstříku zapsána změna názvu a sídla, až do dnešního dne. Uvedená délka trvání správního deliktu byla vyhodnocena správním orgánem jako okolnost, která neodůvodňuje změnu výše trestu, protože stanovená výše odpovídá rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech, jelikož se sice v daném případě jedná o neoznámení změn, které jsou patrné ze základního (veřejného) registru – obchodního rejstříku již od 13. září 2016, ale oznamovací povinnost i v daném případě vůči Úřadu je nadále zachována.

Při stanovení výše uložené pokuty je nutno také zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení s ohledem na povahu a závažnost správního deliktu, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při jejich dodržování. Současně je nutné konstatovat, že veřejný zájem je zájem veřejnosti na tom, aby Úřad vedl evidenci platných licencí řádně a s aktuálními a platnými údaji, přičemž k tomu je nutná i součinnost jednotlivých držitelů licencí, kteří musejí dbát toho, aby plnili své zákonem stanovené povinnosti a podnikali v energetických odvětvích v souladu se zákonem, na základě platné a aktuální licence a rozhodující skutečnosti, na jejichž základě je nutné předmětnou licenci změnit, musejí Úřadu neprodleně a řádně oznámit. Na straně účastníka řízení je však třeba uvést, že účastník řízení není evidován v rámci žádného jiného správního řízení za porušení zákona ve věcné působnosti Úřadu, a lze tedy konstatovat, že účastník řízení porušil právní předpis ve věcné působnosti Úřadu poprvé, což je také okolnost, která neodůvodňuje zvýšení výše ukládaného trestu, nad výši, která odpovídá rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

Co se týče osoby pachatele správního deliktu, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty také ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 9/2008-133), z níž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlédnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí. Vzhledem k tomu, že pokuta byla stanovena ve výši při samé dolní hranici možné zákonem stanovené sazby, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, nelze v případě účastníka řízení, uvažovat o tom, že by pokuta pro účastníka řízení mohla mít likvidační charakter. Výše uvedené posoudil správní orgán s ohledem na skutečnost, že účastník řízení je dle výpisu z obchodního rejstříku již v likvidaci, avšak ani tato

skutečnost sama o sobě neodůvodňuje zvýšení či snížení stanovené výše trestu, jelikož i právnická osoba v likvidaci má povinnost dodržovat povinnosti stanovené energetickým zákonem, jakož i jinými příslušnými právními předpisy.

Po zvážení všech okolností daného případu, s ohledem na přihlídnutí ke shora uvedeným okolnostem případu, ke kterým správní orgán při stanovení výše pokuty přihlížel, byla správním orgánem pokuta stanovena tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí. Správní orgán považuje stanovenou výši pokuty ve výši 3 000 Kč, a to při samé dolní hranici možné zákonné sazby dle energetického zákona za zcela přiměřenou míře významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem a zároveň může vzhledem k závažnosti správního deliktu plnit jak represivní, tak preventivní funkci. Nadto správní orgán poznamenává, že pokuta udělená ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí, byla uložena v souladu s § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

Dále je výrokem III. tohoto rozhodnutí ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení činí paušální částka ve výši 1 000 Kč.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s § 152 správního řádu k předsedkyni Energetického regulačního úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne od dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

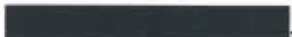
- Otisk úředního razítka -

Mgr. Terezie Foltánová, v.r.

Obdrží:

Křesťanský institut pro životní prostředí PaV, z. s.

Na vědomí:

, likvidátor